

Τα εργατικά “ατυχήματα” είναι δολοφονίες από τα αφεντικά.-

Η φράση “σκοτώνομαι στη δουλειά” στον κόσμο της μισθωτής εργασίας-σκληριάς έπαιρνε συχνά την κυριολεκτική της σημασία διαλύοντας τις όποιες αυταπάτες. Αυτό ίσχυε από πάντα πόσο μάλλον στη σημερινή εποχή που τα αφεντικά και το κράτος -ως εκπρόσωπος των συμφερόντων τους- προελαύνουν χωρίς σταματημό.

Και καθώς η εθνική ενότητα με όλες τις σικαμένες της εκφράσεις έχει επικρατήσει σε όλη την κοινωνία ως η υποτιθέμενη μόνη λύση για την κρίση, οτιδήποτε καλάει το παραμύθι (όπως θάνατοι εργατών) είναι καταδικασμένο στην αφάνεια.

**ΜΝΗΜΗ ΚΑΙ ΜΙΣΟΣ ΤΑΞΙΚΟ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ
ΕΡΓΑΤΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ**

εγχείρημα απόστομων εργατών

σάλτο

29 Ιουλίου 2014

**Χρήστος
Τουντούρης**

“τεχνίτης που τραυματίστηκε
σοβαρά σε εργατικό “ατύχημα”
στο μηχανουργείο του δήμου
Θεο/νίκης και πέθανε μετά”

30 Ιουλίου 2014

**Νικόλαος
Σούρλας**

“χειριστής γερανού στο
ναυπηγείο Αμαλιάπολης.
Σκοτώθηκε από πτώση
μεταλλικής σκάλας στο κεφάλι”

Αλλά για όλα αυτά μην ψάχνετε στις ειδήσεις. Δε θα πουν τίποτα, μα ούτε και θέλουμε να πουν. Αλοίμονο αν περιμέναμε από τους εχθρούς μας να μιλήσουν για εμάς, για τους δικούς μας νεκρούς, για τη δική μας ζωή.

Για όλα αυτά πρέπει μιλήσουμε εμείς. Για όλα αυτά οφείλουμε να φωνάξουμε εμείς. Οι εργάτες, ντόπιοι και μετανάστες, γυναίκες και άντρες, νέοι και παλιοί.

**Γιατί πρώτα πρέπει να μας
λογαριάσουν και μετά να τους
κάνουμε να πληρώσουν.**

